

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniæ, 1644

Discvrsvs V. Ostenditur, quod ideo Afflictio nos consolari debeat, quia docet commiserationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

DISCVRSVS V.

Ostenditur, quod ideo Afflictio nos consolari debeat, quia docet commiserationem.

Hæc sit consolatio mea, vt affligens me dolore non parcat.

Iob 6. v. 10.

Pergo, dilectissimi, in afflictionis materia, vt Sapientis, licet insipiens in hoc, me discipulum profitear, qui melius afflictionum quam consolationum recordari testatur; sic *Eccles. 7.* enim habet: *Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum conuiuij*; sic melius, de tristitia, quam gaudio discurrere iudicans, vt commiserationem discamus, ostendam.

Primo prospera immisericordes nos
& duros erga alios reddere,

Se-

Secundo, aduersa vero commiserationem docere.

Hæc sit consolatio mea, vt affligens me dolore non parcat. Quid ais, afflicte satis Iob, nunquid affligi vltius petis? nihil in te sanitatis, bonorum nihil, nihil substantiæ residuum, filij nulli, nulli amici, & altera pars tui (vxorem dico) à te diuisa est: Ita hoc aio, hoc ago, vt affligi magis exoptem, *qui enim tollit Iob 6. ab amico misericordiam, timorem Domini dereliquit, misericordiam hanc à proximo non tollere, miseria docet, sicut*

PROSPERITAS IMMISERICORDES FACIT.

Vult magnus ille Pater-familias à nobis commiserationem, idq; sub interminatione æternæ damnationis. *Serue nequam, ait, nonne oportebat & te commisereri conseruo tuo?* Sed prosperitas te in contrarium arripuit sensum, è vinculis liber, euasisti in crudelem, proindeq; ad carcerem redibis. *Matt. 18.*

Pharao in imperij sui prosperitate, afflictionibus Israël compati non norat, clamant, lamentantur, supplicatum

Exod. 1. veniunt, & opprimuntur magis, mandat
allidere paruulos eorum, & suffocare
omne masculinum genus. Dixit Rex ob-
stetricibus Hebraeorum, quando obstetri-
cabitis Hebraeas, & partus tempus aduene-
rit, si masculus fuerit, interficite eum, ex-
agitantur laboribus: praeposuit eis ma-
gistros operum, vt affligerent eos oneribus,
paleas vltra non dabitis populo ad conficiendum lateres, sed ipsi vadant & colligant. Diminuetur fortè numerus laterum? *mensuram laterum imponetis eis, nec minuetis quidquam.* O fortunate Pharao, onera illorum vel digito non attingis, ideoque commisereri nefcis!

1. Reg. 25, Nabal diuitijs cumulatus, nullam passus penuriam, omnium circumfluens abundantia, ne Reges sui inediae aut fami commisereri poterat; salutatur pacificè: *Ascendetis, ait David seruis suis, ad Carmelum, & venietis ad Nabal, & saluabitis eum ex nomine meo pacificè.* Officia ei praestita enumerantur, *nunquam, dicunt, eis (scilicet seruis tuis) ac Pastoribus molesti fuimus.* O bonos milites, modò quot tales! *nec aliquando quid-*

quidquam defuit de grege. Pax illi precatur: *Sit tibi pax, & domui tue sit pax.* Pro minima imploratur misericordia, quidquid inuenerit manus tua, da seruis tuis. Sed non didicit misereri Nabal, quia pati non nouerat. Durè respondit: *Quis est David? & quis est filius Isai? hodie increuerunt serui qui fugiunt Dominos suos; tollam ego panes meos & aquas meas & carnes pecorum, quæ occidi tonforibus meis, & dabo uiris quos nescio unde sint?* O Nabal, nimis tecum agitur bene; compati nescis, quia inliriam non sentis.

Euangelicus ille Epulo ne micas cadentes è mensa Lazaro porrigit, canibus crudelior, quia omnia ad nutum agebantur. *Epulabatur quotidie splendide, Luc. 16.* exquisitissima quæque parabat, optima, diuersa & frequentissima, nec minus noua instruebantur fercula, & hisce delicijs immeritus misericordiam præstare famelico recusat: Si tuus, ô Epulo, tibi obmurmuraret stomachus, Lazari compatereris penuriæ, sed frustra, petit ille micas, & nemo ei dabat.

Optimè ad propositum nostrum ab
illu-

illustri illo Sophocle dictum, qui ipsi
miserias experti, hi soli ex aliorum affli-
ctionibus dolorem capiunt.

Optimè Tyria Regina, Non ignara
mali miseris succurrere disco. Cum e-
nim commiseratio fit, cum vel aspectu,
vel oratione, vel cogitatione adduci-
mur, vt aliorum misereamur. Quomodo
aspectu alienæ miseriæ ille capiatur, qui
oculos propria fœlicitate clausos ha-
bet? quomodo oratione afflictus moue-
bitur ille, qui nunquam afflictus con-
queri in se didicit proprio damno? quo-
modo cogitatione alterius doloris cru-
ciabitur ille, qui in prosperis semper sui
ipsius obliuiscitur? Veniat ergo tribula-
tio propria, vt commiserationem do-
ceat alienam.

AFFLICTIO COMPATI DOCET.

Hæc sit consolatio, affligi ad com-
patientiam.

Dixi antè Pharaonem sine miserijs mi-
sereri non nouisse; nunc procedat Moy-
ses, extendat manum, erigat virgam, o-
peretur signa terrifica, affligatur Rex,
& regnum turbetur, omnis aqua transf-
eat

Exod. 7.

8. 9. 10.

eat in sanguinem, profleant è fontibus
 ranæ, sciniphum & muscarum veniat
 multitudo, pestis vlcera, grandines gras-
 lentur & feriant, sara locustę corro-
 dentur, obueletur lucidi Solis radius, tenebrę
 fiant tribus diebus & noctibus horribi-
 les, moriatur omne primogenitum in
 terra Aegypti, à primogenito Pharaonis,
 qui sedet in folio eius, vsque ad primo-
 genitum ancillę, quę est ad molam; si
 adhuc insultare Israëlitis Pharaoni li-
 beat, videte: Non ignarus mali miseris
 succurrere discit; ait enim Pharao: *Sur- Ib. 12.*
gite & egredimini, oues vestras & iu-
menta assumite, vt petieratis, non vos
 affligam amplius. Vnde tibi hæc com-
 miseratio? non sic heri & nudiustertius
 dum prosperè ageres! miseria miseri-
 cordem facit. Hęc igitur sit consolatio,
 affligi & commiserationem doceri.

Dixi de Nabal, quam circa Dauidem
 duro fuerit corde; sed mortem sibi
 suisq; parari audiens, emollitum est cor
 eius, commota sunt viscera eius, indo-
 luit ad fortunę aduersę nuncium, &
emortuum est cor eius intrinsecus. *1. Reg. 24.*

Dixi de Epulonis crudelitate erga mi-
 seros

Luc. 16. seros; his addo, quòd vel in gehennæ
miserijs fratribus suis commisereri di-
dicerit. *Mitte*, ait, *Lazarum ad fratres*
meos, ne & ipsi huc veniant. En quomo-
do proprio dolore, alienum sentire in-
struatur. Hæc ergo sic consolatio, af-
flictum alijs compati,

Aug. l. de Verè maximæ sunt hic animæ nostræ
Spū & a- miseræ, imperfectiones plurimæ, Au-
nim. c. 62 gustino teste, qui sic loquitur: Audi,
ô anima, qualis sis, onerata es peccatis,
irretita vitijs, capta illecebris, affixa
membris, confixa curis, distenta nego-
tijijs, contracta timoribus, afflicta dolo-
ribus, erroribus vaga, suspicionibus in-
quieta, sollicitudinibus anxia, aduentu
in terra inimicorum, coinquinata cum
mortuis. Quando veniam & apparebo
ante faciem Domini, ad videndum eum
in bonitate Electorum suorum? non v-
tique venies nisi beatus effectus sis, nec
beatus prius eris, nisi misericors fueris.
Beati namque misericordes, nec sanè
misericors efficieris, nisi tribuleris. Ve-
niat ergo tribulatio propria, & commi-
serationē doceat alienam, & hæc omnia
animæ incommoda tollat, & in bonum
conuertat.

Age,

Age, age, ô Christiane, cor in afflictione erige, sume animos, miseria misereri docet, teq; Deo conformem efficit, illius enim natura bonitas, illius esse misereri est, quod & Christus mandat, dum nos ita misericordes esse vult, vt Pater noster cœlestis misericors est. Ob hæc taliter cum Israëlitis argumētatur Deus: Aduenam non contristabis, sed misericordiam & gratiam præstabis. Cur hoc? *Aduena enim fuisti & ipse in terra Aegypti.* Hinc Paulus maximum nobis solatium instillans, ait: *Non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus,* ipse scilicet infirmus factus. Addit enim, *tentatum per omnia.* Et iterum, *debit per omnia assimilari fratribus, vt misericors fieret.*

Audisti subinde diu foelices tandem miseris sic fari: Aegroto illi fidem non habui, pauperis illius vicem non dolui, misero illi & afflicto misericordiam non tribui, illum funeribus suorum illachrymantem irrisi; iure mihi nunc & mortibus, & paupertas, & miseriæ, lachrymæq; gustandæ proponuntur. Sana hæc mens, quæ sola miseria sic est curata.

C

Hæc

Drexeli

Hæc igitur sit consolatio nostra in afflictione, meritoriam ex eadem commiserationem discere & præstare, qui
Matth. 5. Beati misericordes, quoniam misericordiam consequentur.

DISCURSUS VI.

Ostenditur, quòd ideo Afflictio nos consolari debeat quia ab continentiam docet.

Hæc sit consolatio mea, ut affligit me dolore non parcat.

Iob 6. v. 10.

Neminem conturbet, quòd de afflictionibus loquens prolongantur, quæ etiam volentibus nobis prolongantur. *Auct. Sapientem: Occupatio magna creatur omnibus, & graue iugum super filios. Sed quam diu? A die exitus de ventre matris, vsque ad diem sepulture.*